

Włodzimierz Błaszczyk, Zbigniew Karolczak

Poznań - Stare Miasto, ul. Wolnica.
Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 8, 254-255

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W warstwach kulturowych licznie wystąpiły kości zwierząt hodowlanych i dzikich.

Znaleziska nie były w warstwach przemieszanych z wyjątkiem wkopów. Pozwoliło to na bardzo dokładne datowanie warstw osadniczych.

Przeprowadzone badania pozwoliły po raz pierwszy na podstawie pełnej i nienaruszonej stratygrafii osadniczej na poznanie osadnictwa przedlokacyjnego i po lokacji Poznania, do poznania kultury materialnej jego mieszkańców.

Prace będą kontynuowane.

POZNAŃ - STARE MIASTO
ul. Wolnica
Stanowisko 9

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził dr Włodzimierz Błaszczyk przy współudziale mgr. Zbigniewa Karolczaka. Pierwszy sezon badań. Fosa Staromiejska - późne średnio-wiecze, renesans, barok, czasy współczesne /1 połowa XV w. do XIX/XX w./.

Prace wykopaliskowe na fosie staromiejskiej podjęte zostały w związku z planowanymi pracami nad poznanie urządzeń obronnych towarzyszących bramie i barbakanowi u wylotu ul. Wronieckiej.

Założono wykop po osi północny-wschód prostopadle do linii wcześniej odsłoniętego zewnętrznego muru obronnego z lat 1426/28, o długości 12,5 m i 5 m szerokości /ar 5, ćw.1, dz.abcd. ar 6, ćw.1 dz.cd. ćw.III, dz.abcd/.

W wyniku przeprowadzonej eksploracji wyróżniono cztery warstwy zalegające do głębokości 2,8 m /59,10 - 56,30 m n.p.m./. Stwierdzono zaleganie warstw gruzu: współczesnego, porozbiórkowego z korony murów obronnych, wyrównawczego po rozbiórkach z połowy XIX w. oraz gruzu pochodzącego z zasypiania fosy na polecenie Komisji Dobrego Porządku działającej w latach 1779-1780.

Na arze 6, w warstwie IV, odsłonięto resztki konstrukcji drewnianych /koryta/, związanych z regulacją rzeki Bogdanki oraz w części północnej, fragment usypanego wału z gliny. Wzniesienie w/wymienionych urządzeń należy wiązać z działalnością Komisji Dobrego Porządku. Koryto zbudowano z grubo ciętych dranic, wzmocnionych zastrzałami w postaci kołców o wysokości przeciętnie 1,5 m. Ślady po korycie zachowały się do wysokości 1,5 m, z tym, że w jego części dolnej od strony północnej zachowały

się 4 dranice, a w części wschodniej - 2 dranice. Koryto miało 2,0 m szerokości zachowując się na całym odcinku badanym, tj. 5 m. W profilu wschodnim aru 5, na spągu warstwy IV zarysowała się przypora związana z murem obronnym i jemu współczesna.

We wszystkich warstwach występuje materiał ceramiczny datowany na koniec XVIII i XIX w., wśród którego, w gruzie wywożonym z miasta dla zasypania fosy, znaleziono kilkaset ułamków naczyń pochodzących z średniowiecza.

Prace przerwano z powodu zalania wykopu wodą.

Prace będą kontynuowane w roku 1975.

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów
Grodzisko

patrz
wczesne średniowiecze

PRZEMYSŁ
Zamek

patrz
okres nowożytny

PULTUSK

Mazowiecki Ośrodek Badań
Naukowych w Warszawie

Badania prowadziła mgr Olga Gierlach. Finansował WKZ w Warszawie. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i zamek średniowieczny.

Prace prowadzone były na wzgórzu zamkowym. Wykop sondażowy przeprowadzono w południowo-wschodnim odcinku wzgórza przez skarpe. Do poziomu około 1,5 m występowały warstwy nasypowe i niwelacyjne z materiałem silnie przemieszonym. Wystąpiło tu kilka fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej poprzez późne średniowiecze aż do nowożytnej. Poniżej warstw nasypowych, pochodzących i kolejnych faz budowy zamku, wystąpiła na odcinku kilkumetrowym, jednolita warstwa o miąższości 1,5 m, składająca się z brązowej ziemi, dużej ilości spalenizny z węglem drzewnym i fragmentami zbutwiałego drewna. Warstwa ta datowana jest materiałem XIV w. Pod nią odkryto w dobrze zachowanym stanie konstrukcję drewnianą wchodzącą w profile. W obecnym stanie badań trudno jednoznacznie rozstrzygnąć czy związana jest ona z wałem obronnym czy jest pozostałością drewnianej zabudowy zamkowej.